

Předehra

(A) Éowyn má, jsi jako růže,
tvé trny se vryjí pod kůži muže,
který dobro jen tobě přeje
a když tě pozdraví,
zle je, ó, zle je, a růže vadne,
když já mám přátele, ty nemáš žádné,
dej úsměv a já tě zahrnu mocí,
dej dotyk laskavý.

Mezihra Cha cha cha. . .

(B) Tvá křivá slova pálí mě v duši
a mému králi tvá maska nesluší,
proč trápíš duši tak zničenou žalem,
už dala jsem sbohem naději málem.
Jsi strom, co listí shodil i s větvemi,
tvé tělo uhnulo, v zemi i nad zemí,
koupej se v moci, cos uchvátil léčkou zlou,
nech mi mou samotou, nech mě tu zoufalou!

Mezihra Cha cha cha. . .

(A) Myslíš, že tak snadno nechám
být tu tvář, co sebrala mi
klid, že prostě zmizíš v pláči
ve svých komnatách?
Cvič si s mečem, stejně v boji
dokážeš jen slabost svoji,
ochráním tě, než tě, lásko,
než tě zlomí strach.

(A) Myslíš, že tak snadno nechám
být tu tvář, co sebrala mi
klid, že prostě zmizíš v pláči
ve svých komnatách?
Cvič si s mečem, stejně v boji
dokážeš jen slabost svoji,
ochráním tě, než tě, lásko,
než tě zlomí strach.

Mezihra Cha cha cha. . .

Dohra (= *Mezihra*)

(B) Tvá křivá slova pálí mě v duši
a mému králi tvá maska nesluší,
proč trápíš duši tak zničenou žalem,
už dala jsem sbohem naději málem.
Jsi strom, co listí shodil i s větvemi,
tvé tělo uhnulo, v zemi i nad zemí,
koupej se v moci, cos uchvátil léčkou zlou,
z tebe nemám strach.